

Redacțiunea, Administrațiunea și
 Tipografia:
 BIAȘOVU, piața mare Nr. 22
 și în neînfrângere nu se pri-
 mesc. Mașinile și toate re-
 trimite!

Bitorile se ardează:
 Brașov, piața mare Nr. 22

Inscrite mai jos în Viena
 (unul) *Mosse Haasenstein & Weyer*
 (doi) *Schulek, Alois*
 (trei) *M. D. S. & Co., J. D. S.*
 (patru) *M. D. S. & Co., J. D. S.*
 (cinci) *M. D. S. & Co., J. D. S.*
 (șase) *M. D. S. & Co., J. D. S.*
 (șapte) *M. D. S. & Co., J. D. S.*
 (opt) *M. D. S. & Co., J. D. S.*
 (nouă) *M. D. S. & Co., J. D. S.*
 (zece) *M. D. S. & Co., J. D. S.*

Prețul inserțiilor: o cer-
 țară pe o coloană 8 or.
 și 30 or. Imbri pentru a pu-
 bilicare. Publicații mai dese
 după țară și învoială.
 Reclame pe pagina III a o
 sereă 10 or. v. a. sau 30 ani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIII.

"Gazeta" este în na-țara
 abonamente pentru ANULU-UNZETIU:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 franci, pe trei luni
 10 franci.
 Se pronunță la toate oficiile
 postale din țară și din afară
 și la dd. colectori.
 Abonamentul pentru BIAȘOVU:
 la administrațiune, piața mare
 Nr. 22, etajul I.: pe un an
 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
 luni 2 fl. 50 or. Cu dăruirea la
 casă: Pe un an 12 fl., pe
 șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Un exemplar 5 or. v. a. sau
 15 bani.
 Afacțiunile abonamentale câtă și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte.

Nr. 174.

Brașov, Vineri 3 (15) August

1890.

Brașov, 2 August st. v.

În 18 August n. se vor aduna dascălii ungurești din Ardeal, Bănat și Țara ungurească în Pesta, ca să se sfătuiască asupra felurilor cestuiri privitoare la învățământul poporal și rezultatul sfaturilor să-l așternă ministrului, pentru ca acesta să ia apoi „măsurile de lipsă“.

Adunarea acesta trece drept adunare „regnicolară“, adică adunare în care ar fi reprezentată și dascălimea nemaghiară. În realitate însă e numai o adunare a dascălimei curată ungurești, unde toate merg după calapodul ungurești, unde toate cestuiri se tractează numai din punct de vedere al învățământului ungurești, ca și cum în acest stat n'ar mai fi alte nemuri cu școlile lor, cu învățământul lor național.

De aci rezultă, că și măsurile și ordinațiunile, ce le ia ministrul școlilor pe temeiul hotărârilor acestei adunări pretinse „regnicolare“, binevenite scopurilor ce le urmăresc el, sunt păgubitoare școlilor nemaghiare și jignitoare în toate privințele pentru învățământul Nemaghiarilor.

Și nici nu pote fi altfel, când și tendința astorfel de adunări, în ce privesc școlile nemaghiare, merge într'acolo, ca maghiarizarea învățământului să ia din an în an tot mai mare estindere.

Dela învățarea limbei ungurești în cetire și scriere în școlile populare elementare, s'a trecut la învățarea limbei ungurești și în vorbire, și inspectorii școlari ungurești merg cu pretențiunea până acolo, ca limba ungurească să se propună paralel cu limba română.

Nu mai vorbim de absurditatea pedagogică a pretențiunii, de a sili pe bietii copii să-și frământă creierii cu învățarea limbei

ungurești într'unu timp, când chiar învățarea limbei lor materne le dă destulă bătaie de cap, dăr e dureros, că nu luăm destule măsuri, ca să punem unu contrapond față cu hotărârile adunărilor învățătoresc „regnicolare“, dela care nici unu bine nu putem aștepta pentru învățământul nostru.

E adevărat, că dascălii nemaghiari n'au ce căuta în acele adunări, pentru-că n'ar fi de loc compatibil cu autonomia bisericească și școlară a Nemaghiarilor; dăr nici din acel motiv, fiind-că în momentul când și-ar deschide gura să vorbească în limba lor maternă în contra eventualelor hotărâri jignitoare pentru învățământul nemaghiar ori să facă vr'o propunere și să pledeze pentru primirea ei în favoarea învățământului elementar poporal în școlile nemaghiare, vocea le-ar fi înăbușită de strigătele dascălimei ungurești, vorbitorii pote chiar dați afară, batjocuriți și huiduiți, fiind-că „ideia de stat maghiar“ și principiile kulturegyletiste nu voesc odată cu capul să țină seamă de starea reală a lucrurilor, că adevărat în statul acesta majoritatea populațiunii e nemaghiară, că își are autonomia ei școlară și bisericească, și dreptul de a-și desvolta limba și naționalitatea, și prin urmare dreptul de a-și acomoda învățământul în școlile precum ceră interesele ei naționale.

În fața acestui n'ajuns, de a se hotărî de nobis sine nobis în adunarea dascălimei ungurești, pretinsă „regnicolară“, ar fi de dorit, ca guvernele archidieceșane să convoce în vacanțe adunări generale de învățători, unde să se desbată și să se lămurască felurile cestuiri ce privesc învățământul nostru poporal elementar, să se îndrepte relele ce s'ar

observa în învățământul nostru, să se ia măsurile necesare pentru a feri școlile noastre de loviturile ce s'ar îndrepta de guvernă asupra lor, și pe temeiul hotărârilor adunării dascălimei ungurești, paralisându astfel efectul stricacios al măsurilor guvernului.

Câte lucruri bune nu s'ar pute face, câte decizii priincioase nu s'ar pute lua în aceste adunări, la care, pe lângă învățători, ar lua parte și preoții și protopopii, și chiar capii noștri bisericesci în persoană!

Avântul ce s'ar da atunci în învățământului ar fi în adevăr puternic, și rezultatele însutit binefăcătoare, decât cum sunt acum, când ne mulțămim numai cu activitatea, vrednică de laudă altcum, a singuraticelor noastre reuniuni învățătoresc.

Voință să fiă și lucrul se pote duce la împlinire.

Unu simptom imbucurător.

Din Turoț-St.-Miklos se anunță, că adunarea districtului bisericesc evangelic de dincoace de Dunăre a decurs forțe turbulente. Slovacii sub conducerea energicului *Mudron* și-au dat toate silițele să pătrundă cu propunerile lor.

La cestiuina purtării matriculelor, espectorările viceșpanului din Turoț, *Beniczky*, provocară mare larmă. Observările sale, că în faptul, că matriculele nu se potă unguresce, vede o vătămare a dreptului, au provocat via contrațiere. *Majoritatea a hotărât, că matriculele bisericesc sunt a se purta în limba comunelor bisericesc.*

Cestiuina de a lua parte la sinodul bisericesc a fost respinsă de majoritate ca nefiind la timp. Președintele *Sentivanyi* duse, că această pasivitate e stricaciosă pentru district, trebuie să apară pe câmpul de luptă, murmurul de nemulțămire nu folosese nimicu.

Guvernul dorește foarte mult să se ntrunească sinodul și așa districtul trebuie să-și trimetă reprezentanți la sinod. Viceșpanul *Beniczky* duse: Contrarii noștri politici nu potă ajunge la majoritate și așa vreu acum să se valideze cel puțin pe terenul politic.

Acastă espectorare provocă furtună între Slovaci. Slovacul *Stefanovicz* și soții săi se ridicare de pe scaunele lor și se născu unu astfel de tumult, încât șovinistul viceșpan *Beniczky* nu-și pută isprăvi vorbirea. Președintele se vădă silit să ntrerupă ședința, care s'a continuat după amed. S'a hotărât să nu se facă lucrările pregătitoare pentru sinod, ci să se alegă o comisune pentru lucrarea unu elaborată. Comisiunea are să-și presinte propunerile sale numai după o jumătate de an.

Și în privința cestuinei, decă panslavismul involvă unu delict canonic, s'a decis în sensul majorității, care a negat întrebarea pe motivul, că panslavismul nu există de loc, și a hotărât să adreseze conventului o declarațiune în acest sens.

Așadără Slovacii au isbutit cu toate propunerile, er dușmanii lor strigă prin „N. freie Presse“, că „panslavistii au turburat adunarea!“ Strige până ce voră amuți, Slovacii se mergă înainte în unire și bună nțelegere, și clica maghiaronă se va împrăștia, er dușmanii voră bate n retragere.

Vedându aceste succese ale Slovacilor, cu alegerea episcopului *Baltik*, cu înfrângerea dușmanilor poporului slovac în adunarea bisericesc din Turoț e o ironie a ceti în „Pester Coresp.“ unu articol al vre-unui Ungur ori Jidov din Viena, în care se dice între altele:

„Cu pismă îndreptățită privesc cei de aci la Ungaria, cu guvernul său susținut de încrederea unei uriașe partide, consiu de ținta s'a, nsiundu energic și sigur la țelurile sale cu raporturile sale interioare pacifice. Pe când în Ungaria idea de stat, unitatea de stat s'erbătorește totă triumfuri nou, poporul sășesc face pace sinceră și leală

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

(3)

Șorecii din Hameln.

Hunold nu desperază.

Bine — dice el — așa e; eu voiu să-l stîrpesc și pe acel cloțanoid din chelariul judei încă la nopte — e bine! Dăr scii prețul separat pentru acesta?... O s'rutare dela fata primarului!“

La auzul acestei pretensiuni îndrășnețe, năsoindu-se o consternațiune generală, cu mare rezoluțiune se primi hotărîrea nu-i plăti chiar nimica. Hunold amarit pentru această mulțămire, părăsi, cu cele mai infernale planuri, sala școlii. Se cugeta la cea mai neagră răsunare și la cea mai avamă revanșă. Planuri rele îi erau în suflet. Și propuse, ca prin farmece să înduplece pe acea fată, ca ea singură — mecanice — să se arunce în brațele sale și să cadă pe grumadii săi; așa a și fost! Fiind învitat Hunold să desfățeze inima oșpeților asistenți la cununia fetei primarului prin cântecele sale, făc să nebunescă acea fată de dragul lui, și dice

că totu la el se uita, cât de mândru mai cânta:

„Du rothe Rose auf grüner Heid,
 Wer hiess dich blihn?
 Du heisses Herz in tiefen Leid,
 Was will dein Glühn?“ etc.

„Denk nicht an Tod, an Leben denk —
 In Lieb' und Lust,
 Dich selber wirf als dein Geschenk
 An meine Brust.
 Ich weiss es ja, dass du mich liebst
 In Ueberfluss,
 O Seligkeit, wen du mir gibst
 Den ersten Kuss!“

„Geschrieben steht am Sternenzelt,
 Du warest mein;
 Was fragt die Liebe nach der Welt
 Und ihrem Schein?
 Komm! dass du meine Sensucht stillst
 O Königin!
 Und wenn du meine Seele villst,
 So nim sie hin!“

Așa cântă Singulf...

Ademenită și p'etrunsă de acest cântec doios, dice că în fața tuturor oșpeților, mirăsa se aruncă la pieptul cântărețului și-l cuprinsu cu amândou mâinile. Admirabil de vădută!

Toți se umplură de terore! Se privia

cântărețului de unu vrăjitor, ce are legătură cu Satana. Dec după o grabnică consultare îl condamnă la mörte. În ziua, când era să se esecute Hunold, cântărețulu, ecă apare amantă-sa Gertrud în mijlocul juților și cere pe basa legei împăratului Carol vița acelu bărbat, care era al ei, avându préfirose dēnsa mai mult dreptu asupra lui decât juții și decât ori cine. Așa era acea lege pe atunci! Și nu pot dice nici că a fost bun, nici rea. Era o dilemă a dreptului! Și în urma acestei cereri, Hunold scapă. Eră Gertrud mai imbrăciindu odată și pentru ultima oră pe amantul ei Hunold, îi dice unu rămas bun! și se grăbi apoi pentru a se duce ca să-și afle mörtea colo... în unde. Hunold, s'ermanul și nefericitul june, cu mörtea iubitei sale, era și el mort. Căci ce e omul pe pământ decă își perde ce are mai drag? Mai trăiesce döră, mai are traiu și viță? Nici de cum. O! și această mörte i-a causat-o lui Hunold cetatea Hameln. Așa și Adam cu Eva, în raiu și-au aflat fericierea și în raiu și-au aflat și nefericirea.

Ecă cauza, pentru care Hunold, s'er-

manul, se cugeta serios la o răsunare cruntă asupra aceleia, ce l'a nefericit. Făc jurământ negru în contra cetății Hameln!

„In die Hand der Todten schwör ich
 Rache dir, verfluchte Stadt!
 Hast mein liebtes mir genommen,
 Nehmen will ich dir dein Liebtes!“

Și ce a avut cetatea Hameln mai scump și mai iubit? Nimica ca copilașii ei mai scump și mai iubit! Aceștia au fost aleși de victimă a răsunării și de sacrificiu satisfacțiunii din partea infuriatului Hunold, — aceștia, cari nu erau de vină pentru păcatele părinților lor.

Și aicea dără să avem o învățatură morală. Amar se pedepsece nedreptatea și necumoscința; și de nu se pedepsece în cei, ce o comit, de sigur în urmașii acelor! Vai și amar de omul, care trage plata lucrătorului; acesta e pe un grad mai inferior decât animalul și fera, cari se nusescu a răsplăti rău celor ce li-au făcut odată bine.

Bietul Hunold, în loc de răsplăta, e condamnat la mörte. Dăr Dumneșu nici nu întârzie și nici nu grăbesce! Blăstemul lui Hunold îi ajunge. El

cu statul maghiar și episcopul luteran Baltik, ales de panslaviști, se grăbește încă la instalarea sa a manifesta înaintea altarului programul cel mai leal, care respectă dreptul de stat: pe atunci aci, etc. (Vorbesce despre Rieger, Cehi și guvernul austriac.)

Auți raporturi interne pacifice în Ungaria! se te minunezi de cutezanța șovinistilor de a înfățișa lucrurile tocmai contrar de cum sunt, ca să 'mbete pe cei din Viena cu apă rece. Și lucru curios: aceștia se și 'mbată!

Ce privește „triumfurile“, cam semnă cu isprava Țiganilor la bătaia, deși de altmintețea Sașii sunt folosiți acum la toate ocaziunile ca exemplu de genunchi plecați, lucru puțin măgulitor pentru ei.

Negreșit, că programul episcopului Baltik e foarte leal, și cu dreptul nu se poate lega nici un șovinist de el. Dăr „patrioții“ alta au vrut, și astfel a eșit lucrul, precum am arătat în numărul de ieri al „Gazetei“. Nu șovinismul a triumfat în cazul acesta, ci dreptul Slovacilor; șovinismul a suferit o înfrângere, care dore cumplită.

În fine, decât „triumfuri“ e și victoria Slovacilor în adunarea bisericească a districtului de dincoace de Dunăre, atunci nu e de pismuit pozițiunea șovinistilor.

SCRILE PILEI.

Regularea granițelor cu România. De-orece timpul înaintat al anului și temperatura aspră din munți cu greu va favoriza vizitarea și fixarea graniței întregi de către comisiunea de regulare a graniței, a trebuit să se împartă lucrul, din care cauză în înțelegere cu România s'a ales o a doua comisiune. Această a doua comisiune își va începe lucrările sale la linia ostică a graniței comitatului Sibiuului la punctul de graniță 323, în 17 August, în care și va sosi și comisarul României în Sibiu. Lucrătorii se vor pune la dispozițiune de guvernul ungar și apoi se va socoti cu guvernul român în privința cheltuelilor.

Ună opă importantă. D-lă G. Ocășianu, care fu espulsat de guvernul lui I. Brătianu, a publicat la Paris ună opă intitulată: „România din Austria dela dualismă încoco“. Precuvântarea la opulă acesta a făcut o fostul ambasador francez, Albert Lefavre, care a petrecut multă timp în Orient.

Fabrica ungerescă de arme. După cum se scrie din Viena, arsenalul din Viena nu a aflat de bune cele 50 de

pusci trimise de societatea ungerescă a fabricii de arme spre examinare. Se serie mai departe, că defectele puscoilor acestora sunt de așa natură, că numai după îndreptarea lor se pot primi.

Schimbare de confesiune. În decursul anului acestuia au fost botezate șese persoane de credința mosaică — toate Evreice — de către I. P. S. Sa Mitropolitul Moldovei, Iosif, în religiunea greco-orientală și au primit permisiunea să facă parte din biserica autohtonă.

Impușcare cu premii. La inițiativa colonelului Schkrobanek, comandantul regimentului de infanterie 51 din Clușiu, s'a aranjat o împușcare la țintă, premiindu-se militarii, cari au fost cei mai buni pușcași. Între cei premiați sunt și: cadetul Herleu, care căpeta o tabachere de argint, și căpitanul Oprea dela honved, care căpeta un pahar de argint.

Falsificatori și pungași. Poliția din Orăștia în zilele acestea — precum află „Sieb. D. Tgbllt“ — puse mâna pe un falsificator de documente și pungași de buzunare, contra căruia se dase mandat de urmărire, dimpreună cu un soț al său. Acești doi pungași adunaseră pe baza unor documente false 20 fl. pentru incendiații din Szob. Amândoi pungașii au fost escortați la Timișoara. Publicul e făcut atent, ca să dea de pomană numai astorfel de cerșitori, cari au permisiune dela poliția locală.

Tergul anual din Reghin, ce s'a ținut în luna lui August, de astădată a fost foarte bun. Cumpărătorii atât de vite mari, cât și de vite mărunte, erau foarte mulți, din care cauză prețul vitelor, cu totă concurența, fu multă-mitor pentru vânzătorii. În total s'au vândut la acest tergu 2500 oi, 1080 cai și 7000 vite cornute. Prețul vitelor cornute varia pentru o păreche de boi între 300—380 fl., pentru un junc de un an 80—100 fl., pentru boi comuni de jug 200—300 fl., pentru vaci de rând 120—160 fl. și pentru viței de un an dela 30—60 fl. Cei mai scumpi boi au fost 460 fl. părechea, și caii cei mai scumpi 600 fl.

Agentul austro-ungar Burian atacat de tâlhari. Din Belgrad se scrie: Agentul diplomatic austro-ungar din Sofia, Burian, întreprinse în Joia trecută o vânătoare însoțit fiind de consulul grecesc. Acastă vânătoare p'aci era să fiă fatală pentru el. La o depărtare de două ore din Sofia, mica cetă de vânători fu atacată de nise tâlhari, cari

după o luptă crâncenă puseră mâna pe Burian și legându-l îl tiră de acolo. Consulul grecesc reuși să scape și să fugă în Sofia. Pe drum întelni o trupă de soldați bulgari, cari fiind călari urmăriră pe tâlhari și-i ajunseră. Tâlharii vădându-se urmăriți lasară în drum pe Burian și își căutară scăparea în fugă. Ei fură și mai departe urmăriți, deo-camdată însă fără succes. Burian scăpă numai cu spaima. Acest atac îndrăzneț făcu mare senzațiune. Scirea nu-i vorbă are lipsă de confirmare.

Cursul de postă și telegraf. Pentru instruirea funcționarilor adjuncți cu salariu de 500 până la 700 fl. și ban de cuartir se va ține conform ordinațiunii ministrului ungeresc de comerț afară de Pesta și Agram, dela 1 Octomvre n. pe timpul de șese luni cursuri de telegrafia și postă și în orașele: Sibiu, Cinci-biserici, Oradea mare, Oedenburg, Pojună și Timișoara. Vor fi primiți la cursuri: 1) Suboficieri militari eșiți din serviciu și provăduți cu certificate. 2) Indivizii, cari au servit ca magistrii postal și ca expeditori, și au absolvat patru clase gimnasiale, reale, sau o școală civilă sau clasele corăspunzătoare dintr'o altă școală, — soldații, cari au absolvat școala de manipulațiune a sub-oficierilor. 3) Toți aceia, cari vor avea calificațiune recerută pentru această. Concurenții au a documenta, că au implinit anul al 18-lea al etății lor; că știu perfect ceti și serie limba ungerescă, respective oea croată, că au condus esemplară, sunt trupeșe apți pentru serviciul telegrafo-postal, ceea ce are a se arăta prin certificatul medical al unei auctorități publice. Aspiranții — afară de oficerii provăduți cu certificat de oficer militar — au a depune 20 fl. v. a. ca taxă de înscriere și instrucțiune.

Petițiile scrise cu propria mână și provăduțe conform legii se vor înainta până la 25 August n. c. la direcțiunile telegrafelor și poștelor din orașele unde voescu să cerceteze cursurile. Tot-odată vor arăta, că la casă decât numărul concurenților va fi de ajuns, vor cerceta cursurile din Pesta sau Agram.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Selagiu, 6 Aug.

Adunarea generală a Despărțământului XI al „Asociațiunii Transilvane“ și a „Reuniunii femeilor române Selagiene.“

(Fine.)

În 4 August n. c. pe la o oră după amez, după ce s'a închis adunarea despărțământului Asociațiunii, s'a continuat succesive adunarea „Reuniunii fem.

rom. Selagiene“, fiind de față cei ce luară parte la adunarea despărțământului, cum și un număr foarte mare de dōmne alese din societatea română Selagiană.

În absența scusată a d-nei președintă Clara Maniu, adunarea fu condusă de d-na vice-președintă Maria Cosma n. Dragoș, care a deschis ședința printr'un discurs la înălțimea chiamării femeii române, arătând într'un limbaj dulce, că pe când în trecut seculul bărbătesc se îngrija numai de cultura fiilor de seculul bărbătesc, er cultivarea ficelor se neglijă de tot pe atunci femeii i-s'a impus datorința, de a-și ridica și ea ficele la un grad anumit de cultură, și de aci apoi s'au dezvoltat treptat însoțirile și reuniunile femeilor, și în urmă și „Reuniunea fem. rom. Selagiene“ etc.

Secretarul Reuniunii, d-lă Andreiu Cosma, referă, că în fine după mai multe încercări, succese a câștiga recunoșterea oficială a școlii române de fete a Reuniunii din opidul Șimleu cu caracter național român, sub numărul ministerial 36,030 anul trecut; și raportează în colorii vii despre toate lucrările Reuniunii și a comitetului ei, cari s'au rotit mai ales p- lângă susținerea și ridicarea la înflorire a școlii de fete sus numită, pe care teren s'a făcut progres foarte îmbucurător întrecându-și așteptările părinților elevelor și chiar și a Reuniunii, și se nutrește o via speranță, că cu timpul are să fiă o școală de model, care să corăspundă tuturor cerințelor creșterii ficelor seculului numit al luminării și progresului.

S'a constatat, că susținerea școlii a pretins în anul școlar expirat o sumă de 581 fl. 25 cr., care s'a acoperit parte din 300 fl. primiți ca ajutor dela institutul de credit „Silvania“, parte din colecte adunate dela binevoitorii causei școlii prin d. Andreiu Cosma, Teodor Pop și din Ortelec și Teodor Medanu; cu privire la aceste colecte se intenționează a da un rațiociniu și mulțămă publică.

Activul rațiunilor „R. F. Rom. Selagiene“ este 2890 fl., la cari adăugându capitalul aședat în obiectele de instruire a sale învățământului cu aparate în sumă de 300 fl., tot capitalul trece peste 3000 fl.

Dela membri noi și vechi încă au încurs cu această ocaziune 116 fl. Reuniunea petrece cu atențiune și mersul instruirii fetitelor române din școlile populare din Selagiu; în urmarea acestei împrejurări, la propunerea Comitetului Reuniunii, s'a premiat și cu astă ocaziune d-na învățătoresă Emilia Medan n. Alecușianu cu un galben, ce

jură cetății răsunare odată cu capul. Și ce au avut cetățenii mai scump și mai drag, pe copilașii lor, — aceea au să piardă și să nu mai aibă.

În o zi de praznic, când părinții erau la biserică, percurge Hunold stradele cântând și descântând. Precum mai adineorea cu același mijloc scăpă cetatea de rău și calamitate, tocmai acum tot cu același mijloc împle cetatea de nefericire, de jale, vaiet și suspin.

Hunold percurge stradele, cântă din flueră ferbinte și sinistru cu versul blăstămului. Și la sunetul acelu vers toți pruncii, cu mic cu mare, săriră și se adunară în jurul lui, ca mai nainte șorecii. Și când se adunară toți pruncii pe lângă musicantă, acesta-i conduce la un deal, care deschizându-se, Hunold cu fluerul sare și se bagă mai înteu, după el copiii; și când cel din urmă copilaș păși înăuntrul dealului, ecă dealul se închide peste ei... și acolo îi astupă. De atunci — se povestesc — un vânt de tōmnă șueră fantastic pe lângă acelu deal; lumea crede, că e versul de blăstăm din nefericitul fluer al sormanului Hunold.

Acum vedură locuitorii cetății, ce va

să înseme „nerecunoștința“. Se întorseră acasă, dăr vai! casele gōle și vetrele pustii. Vai sermane mame, se asemăna cu Rachela, carea 'și plângea pe fii săi și nu vrea să se consoleze, căci nu erau.

Sorman prunc inocenți — de câte ori ați suferit pentru fără-de-legle și crimele omeniei adulte!...

„Von dem Gottes Dienst in Stifte Kerten heim die Bürger Hameln, Heim zu ihren leeren Häusern, Leer von Ratten, leer von Mäusen, Leer von den geliebten Kindern.“

În adevăr, în evul mediu au fost așa dizele epidemii sau bōle de emigrare a copiilor. Se dice, că copilul mai mare al unui om adunase în jurul său pe mai mulți prunci și pribegiră afară din țară. Ună doră, o bōla lovia pe copii pentru a se lua se se ducă și nici cu puterea nu erau în stare să-i oprască părinții. Era bōla de a fugi, de a se duce în lume.*

Ore această epidemie de emigrare a copiilor se nu aibă nici o legătură cu scena tragică de mai sus? Cine știe?!*

* Ase vedă și tr.: „Ceva despre Musică“ din foșora „Observatorului“ a. 1882 luna Noemvre, publicată de subscrișul.

În timpurile mai de mult e drept, că în Germania s'au întemplat mai multe calamități și epidemii, ca fōmete, esundări, certe interne și răpiri — încă de către seniorii feudali — apoi coleră și bōla copiilor de a emigra. Și astfel de calamități triste s'au învertit mai cu semă prin ținuturile Vezerei pe la a. 1200.

Între anii 1141—1161 se pune de istoric emigrarea Sașilor în Ardeal și în ținuturile Șcepușului. Ca cauză de emigrare se dau împrejurările amintite. Istoricii scriu, că astfel de emigrări erau pe atunci la ordinea zilei. Er Sașii din cauzele menționate lasându-și țera și casele, formându estu-modu orefi cum o bejenia, sau hōrde mic ori mai mari, călătorind și urmându-și calea cerșind din un loc în altul, acestea cete călătore au vrut să se stabilească acolo în Germania, în mai multe locuri, dăr nu și-au putut căpeta adăpost. Estu-modu emigranții din Flandria și Holandia cerură dela Sacsonia asil și locuință, dăr fiind mare fōmete și acolo, și încă tocmai atunci, au rămas drumului.

E probabil, decât nu cumva sigur,

că cu aceste cete, luându-se alte cete necăjite din Sacsonia, să fi emigrat și pribegit împreună.

Din toate una, și una din toate. Cetele din Holandia și Flandria au fost conducătorii și primii provocatori ai emigrațiunii și mai că credem, că cetele ce se aședară în locul numit Șcepuș mai înteu, să fi fost cu adevărat cete flandrice, er cetele transilvanice să fi fost sacsonice mestecate cu cete olandice. Și spre acesta ne confirmă și Schmitt, Archiepiscopul din Strigoni, cu alți istorici buni, cari dicu, că aceste cete au venit din Flandria și pe atunci se numiau și Flamanți (vedă Horvath Mihaly; Katona, Hist. critic. III p. 552).

Așa pōte să și fiă; noi însă aci în Transilvania îi cunoșcem sub numele de „Sași“. La noi este până aci un cuvânt „Fländler“ și altul „Händler“ ce se derivă dela: Flander și Olander. În ori-ce casă, Sașii din Transilvania sunt cea mai mare parte din Sacsonia, cum îi arată și cuvântul „Sași“.

(Va urma.)

Cursul pletel Braşov

din 14 Augustă st. n. 1890.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Banote românești, Argint românesc, Napoleon-d'or, etc.

No. 9049—1890.

402,3—2

PUBLICAȚIUNE

Pe temeiul planului și preliminarului aprobat de Înaltul ministeriu reg. ung. de interne prin ordinațiunea din 10 Iulie a. c. Nru. 30.482 se predă pe cale scripturistică de oferte mai puțin ofertului clădirea unui pavilion izolator pentru boala de infecțiune în spitalul civil brașovean.

Preliminarul conține suma de 10,183 fl. 49 cr., pertractarea de oferte se va ține Joi în 28 Augustă a. c. înainte de prânz la 11 ore în oficiul orașenesc economic.

Amatorii au de ași așterne la amintitul oficiul până la ziua și ora amintită ofertele provădate cu vadiu de 5% din preliminar. Vadiul acesta are să fie său în parale gata său în hârtii de preț.

Planul, preliminarul de spese, precum și condițiunile de oferte și clădită se află în decursul ôrelor oficiose la oficiul economic spre esaminare din partea fiecărui.

Braşov, 2 Augustă 1890.

Magistratul oraşenesc.

No. 9020—1890.

405,3—1

ESCRIERE DE CONCURS.

Cu terminul de 10 Septembrie a. c. st. n. inclusive se escrie concurs pentru 7 stipendii din fundatiunea fericitului Arhiepiscopu și Metropolitu Alexandru Sterca-Siuluțiu, și anume:

Pentru două stipendii de câte 400 fl. v. a. usuate de Amos Frăncu, care a obținut luarea de doctor în drepturi, și Alexandru Popa, care a depus doctoratul din medicina universală; pentru un stipendiu de 200 fl. v. a. usuat de juristul Silviu Stanciu, care a repasat;

pentru trei stipendii de câte 100 fl. v. a., dintre cari unul usuat de juristul Teofil Ciortea, care a murit, altul de cadetul Sever Trifan, care nu s'a legitimat despre progresul făcut în studii în decursul anului școlastic expirat, și al treilea de gimnasistul Emiliu Aranyosi, care a obținut calculul nesuficient din studii la finea anului școlastic expirat;

pentru un stipendiu de 60 fl. v. a. usuat de gimnasistul Camil P. de Harșianu și declarat de vacant din cauză, că nu a produs atestat despre progresul făcut în decursul anului școlastic expirat.

Doritorii de a obține vre unul din stipendii de mai sus au să intrunescă următoarele condiții:

a) să sunt Români gr. cat. miseri născuți în Transilvania;

b) să se lăngă purtare morală bună au din studie calcul de eminențe;

c) să sunt ascultători de medicină, de drepturi, ori și la altă facultate, academiă ori gimnasiu;

d) dintre concurenți vor să averse preferință, cari vor să pută dovedi, că sunt consăngenți cu piulă fundator;

e) concurenții să producă și să alature la cererile lor: testimoniu școlastic în copie autentice, și nu în origine, atestat de consăngenitate—dăcă sunt consăngenți cu fundatorul,—carte de botez, testimoniu medical, atestat de paupertate, și se numescă expresu înstituitului, la care și unde vor să continue studiile academice ori gimnasiale.

Cererile concursuale astfel ajustate să se subșternă la subșemnata Consistoriu până la terminul prefipt.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 12 Augustă 1890.

Consistoriul metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia.

II.

ESCRIERE DE CONCURS.

Cu terminul de 10 Septembrie a. c. st. n. inclusive se escrie concurs la două stipendii de câte 40 fl. v. a. din fundatiunea fericitului canonicu Constantin Alutanu, declarate de vacante din cauză, că școlarii Iuliu Chitul și Ioan Anca, cari le-au folosit în anul

trecut, nu s'au legitimat despre progresul făcut în acel an.

Doritorii de a obține vre-unul dintre stipendii de mai sus, vor să avă de ași instrui suplicele conformu condițiunilor indigitate în escrierea de concurs pentru stipendii șulușiane, și a le așterne Consistoriului subșemnat până la terminul prefipt.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 12 Augustă 1890.

Consistoriul metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia.

III.

ESCRIERE DE CONCURS.

Cu terminul de 10 Septembrie a. c. st. n. inclusive se escrie concurs pentru un stipendiu de 22 fl. 50 cr. v. a. din fundatiunea fericitului canonicu Ioan Chirilă, devenit vacant din cauză, că școlariul Samoila Spineanu, care l'a folosit în anul trecut, nu s'a legitimat la finea celui an despre progresul făcut în studii.

Doritorii de a obține stipendiul de mai sus, vor să avă de ași instrui suplicele conformu condițiunilor indigitate în escrierea de concurs pentru stipendii șulușiane, și a le așterne subșemnatului consistoriu până la terminul prefipt.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 12 Augustă 1890.

Consistoriul metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1890.

Large table with multiple columns showing train routes and schedules between various stations like Budapest, Braşov, Sibiu, etc. Includes columns for train type, departure/arrival times, and station names.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groșe însemneză ôrele de nôpte.

Tipografia A. MUREȘIANU Braşov.